

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۱۱/۱۱

م. داؤد ملکيار

دو قدم به جلو و یک قدم به عقب نظری مختصر بر نتایج انتخابات امریکا

آنچه در تمام جوامع بشری عمومیت دارد، همانا تلاش و مبارزه مردم و خاصاً روشنفکران و تجدد خواهان برای تحول و پیشرفت جامعه به سوی آینده مرفه تر و عادلانه تر می باشد، که محرک و انگیزه این تلاش ها، ضمیر و وجدان انسان است که با وجود انحرافات در بعضی موارد، به صورت عموم در جهت عدالتخواهی متمایل و در حرکت می باشد.

جوامع پیشرفته مانند ایالات متحده امریکا نیز ازین قاعده مستثنی نبوده و همواره در راه بهبود نظام و آوردن تغییر و تحول، در حرکت دایمی قرار دارند. ولی در مقابل تغییر و تحول در تمام جوامع بشری، مقاومت های جدی و متداوم از طرف محافظه کاران، سرمایه داران، روحانیون، عنعنه پرستان، عقب گرایان و دیگر نیرو های اجتماعی که تحول و تغییر را به نفع خود نمی بینند، صورت گرفته و می گیرد.

نیرو های مخالف تغییر و تحول، در تمام جهان از تکتیک های مشابه برای جلوگیری از تغییر و تحول غیر مطلوب شان کار میگیرند، تا اکثریت عوام و رأی دهندگان را نیز بر علیه آن برانگیزند. چنانچه در کمپاین های انتخابات اخیر امریکا دیده شد، گروه های محافظه کار برای برانگیختن عوام (خصوصاً عوام سفید پوست) بر علاوه وعده های میان خالی و غیر عملی مانند تولید کار و بهبود وضع اقتصادی برای ملیون ها نفر، از تعصبات غیر آشکار نژادی، ترویج ترس از آمدن مسلمان های مهاجر، و گذاشتن سنگ ملامت بالای کارگران غیر قانونی مکسیکویی، با وعده اعمار دیوار بین دو کشور، سوء استفاده و بهره برداری سیاسی نمودند.

در حالیکه فریب ملت ها توسط سیاست بازان در تمام جهان عمومیت دارد، اما آنچه درین انتخابات اخیر در امریکا، همه مفسرین و صاحب نظران را مات و مبهوت کرد، آنست که تمام معیار های قبول شده سیاسی، اجتماعی، و اخلاقی، توسط

نصف رای دهندگان که تعداد آن به ۵۹ میلیون نفر میرسد، نا دیده گرفته شد. گرچه عده از مفسرین، انزجار مردم از رکود کار و عدم تفاهم در واشنگتن (یعنی مرکز حکومت داری) را به حیث علت عمده این عکس العمل غیر قابل پیش بینی رأی دهندگان شمرده اند، ولی وقتی به انتخاب مجدد اکثریت اعضای کانگرس و مجلس سنا می نگریم می بینیم که این تئوری (انزجار از واشنگتن) درست به نظر نمی رسد، زیرا اکثر آنان به جای خود باقی ماندند. لذا همان حدس قبلی یعنی استفاده از درز های نژادی که با آمدن اولین فرد سیاه پوست به حیث رئیس جمهور امریکا بوجود آمده بود و در سال های اول توسط گروه "تی پارتی" تحت پوشش مخالفت ها با پالیسی های اقتصادی و اجتماعی اوباما ابراز می شد، اینک توسط پدیده جدید یعنی "ترمپ"، تحت عنوان مبارزه با فساد موجود در دستگاه دولت توسط یک فرد خارج از دولت "اوت سایدر" عرض اندام نموده است. در حالیکه "دونالد ترمپ" با موقف گیری لجوجانه و جاهلانه خود در مورد محل تولد و تذکره تولد "اوباما" در هشت سال گذشته سعی نمود تا مشروعیت ریاست جمهوری "اوباما" را زیر سوال قرار دهد، و این خود معرف تمایلات نژاد پرستانه "دونالد ترمپ" شمرده می شد که بعداً با نمونه ها و شعار های دیگری او، این واقعیت تلخ به اثبات رسید. سر انجام فقط یک ماه قبل از انتخابات اخیر امریکا، اعتراف کرد که "اوباما" متولد امریکا می باشد.

گرچه این عکس العمل رأی دهندگان ناراض (اکثراً سفید) نه تنها چاره کار آنان نیست بلکه آخرین تلاش های یک جامعه سفید است که تا یک دهه دیگر نفوس آنها کمتر از ۵۰ فیصد می شود. لذا همان طوریکه تا بحال دیده شده و در آینده بیشتر تقویه تأیید خواهد شد، این واقعیت تاریخی است که در یک جامعه متشکل از قومیت های مختلف، کثرت تبار ها و خلط انسان ها، نه تنها به ضرر یک جامعه غنی نیست بلکه از هر جهت به این غنا می افزاید.

آنچه در نتیجه این انتخابات سبب یأس، تأثر و تشویش لیبرال ها و نیرو های مترقی گردیده است، در قدم اول، انتخاب شخصی به این وقاحت، بی شرمی و بی تجربه گی بوده که تمام معیار های اخلاقی و انسانی را درین دوره زیر پا کرد، و در قدم دوم همانا توقف و یا عقب گرد از دست آورد ها و اهداف مترقی دو دهه اخیر و خاصناً هشت سال اخیر است که به احتمال قوی توسط رئیس جمهور محافظه کار و به کمک کانگرس محافظه کار و عقب گرا، عملی خواهد گشت. طور مثال در مسایل داخلی، مبارزه برای تساوی معاش زن و مرد در شغل های یکسان، ازدیاد حد اقل معاش مستخدمین، حفاظت محیط زیست، تهیه بیمه صحتی همگانی و سرتاسری، آزادی زنان در مورد سقط بارداری، تساوی و شناخت حقوق همجنس گرایان، ترویج خدمت و نقش زنان در قوای نظامی، تحصیلات مجانی تا سطح کالج و ده ها دست آورد یا هدف دیگر. و در سیاست خارجی، تمایل، توجه و احترام به حقوق ملت ها و حتی الامکان عدم مداخله و سلطه جویی در نقاط مختلف جهان، و در نتیجه جلوگیری از ماجراجویی های نظامی، که شامل اهداف، پالیسی و لیست کاری دیموکرات ها بوده است، و به عباره دیگر، راه کار و پرنسیب های لیبرال ها و نیرو های مترقی را در جامعه امریکا تشکیل میداده است، اینک در نتیجه این انتخابات به مخاطره افتاده است.

من بار ها با دوستان خود این مثال را تکرار کرده ام که: سیر و حرکت جامعه مانند سیر و حرکت "ترن" و یا قطار است. که درین میان روشنفکران و عناصر مترقی، نقش "انجن" و یا "لوکوموتیف" ترن را بازی میکنند و محافظه کاران و عقب گرایان، نقش "برک" یا وسیله توقف و آهسته ساختن ترن را اجرا میکنند. و به این ترتیب در حالیکه وجود و نقش هر دو در سیر و سرنوشت "ترن" مهم و حیاتی است، اما نیروی پیشتانزنده و سمت دهنده همانا روشنفکران و نیرو های مترقی بوده و است که باید همواره با ارزیابی های عمیق، نگذارند با سرعت غیر معقول از جامعه فاصله بگیرند.

برای تسکین تشویش ها، میخوایم با مراجعه به تاریخ جوامع، و خاصاً جوامع غربی، نکاتی چند به عرض برسانم و آن اینکه: با وجود موانع و مشکلات در مقطع های کوچک تاریخ، و حتی بعضی عقب گرد ها، سر انجام نیرو های متری بر مشکلات فائق آمده و موانع عقب گرایان را تدریجاً از سر راه برداشته و جامعه را به پیش رانده اند. دلیل عمده این موانع و توقف ها، عدم آمادگی و درک عوام از مسایل مغلق و پیچیده اجتماعی است که نمی توانند همقدم با نیرو های پیش رو و متری در حرکت باشند. لذا وظیفه و مسئولیت روشنفکران است تا مردم را با خود همقدم بسازند و اگر گاهی دو قدم جلو افتادند و مجبور ساخته شدند که یک قدم به عقب برگردند، این عیار سازی را جزء از سیر و سفر تاریخی قبول و مطابق اوضاع و زمان، برای رفع موانع و قدم های بعدی، اجراءات مبتنی را دستور کار خود سازند.

در اخیر میخوایم به این نکته اشاره نمایم که در انتخابات اخیر، خانم کلینتن آرای بیشتر از "ترمپ" بدست آورد، ولی به اساس قوانین این کشور، برای هر ایالت نظر به تعداد نفوس آن، یک ارزش عددی و یا یک وزن عددی بنام رأی "الکتورل" تثبیت شده است، و مطابق مجموع آن اوزان تثبیت شده برای ایالات پنجاه گانه آمریکا، رئیس جمهور توسط گروهی به نام "الکتورل کالج" در هفته دوم ماه دسامبر تعیین میگردد. لذا باز هم برای تسکین خاطر مخالفین "ترمپ" باید گفته شود که در ۲۴ سال گذشته یعنی در شش انتخابات ریاست جمهوری، صرف یک بار، آنهم در دور دوم جورج بوش، محافظه کاران اکثریت آرا را بدست آورده اند و بس، ولی دیموکرات ها در پنج دور دیگر، یعنی در بیست سال اکثریت آراء را بدست آورده اند، که این نوسان به نفع دیموکرات ها در تاریخ امریکا بی سابقه بوده و بیانگر این واقعیت است که جامعه با وجود وقفه ها و آهسته رفتن ها، به سمت تجدد و تحول در حرکت بوده و نباید از شکست های مقطعی مایوس و پریشان شد.

پایان